

द्रव्य

द्रव्यं, स्त्री, (द्राव्यत्वेनेति । द्राव्य आकाशायाम् + ल्युट् । एषोदरादित्वात् इत्यः ।) तोलकम् । इति शब्दमाला ॥ तत्पण्यायः । कोलम् २ वटकम् ३ कर्षार्हम् ४ । इति वैदिकपरिभाषा ॥ (पुंलिङ्गेषु । यथा,—
 “—तद्वयं कोल उच्यते ।
 चुद्रको वटकश्चैव द्रव्यः स निगद्यते ॥”
 इति पूर्वखण्डे प्रथमेऽध्याये शार्ङ्गधरेणोक्तम् ॥)
 द्रव्यं, त्रि, पुरो । इति हेमचन्द्रः । ४।३७॥ (यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ८ । २०११ ।
 “तेन खनान्वा भास्वेषु द्रव्ये चिन्धुरसुद्रया ॥”
 द्रष्टुमा, [न्] पुं. (दृष्ट्य भावः । दृष्ट् + “एषु-दिभ्य इमनिञ्वा ।” ५ । १ । १२२ । इति इमनिच् । “र ऋतो हलादर्लघोः ।” ६।४।१६२ । इति ऋकारस्य रकारः ।) दृष्टता ॥ (यथा, शिवशतके । ४३ ।
 “लघुगुरुतुलनातुलाप्रकाश-द्रष्टिमगुणः स भवद्गुणत्रयस्य ॥”
 द्रष्टुः, त्रि, अयमनयोरेषां वा अतिप्रथयेन दृष्टः । इत्यर्थे दृष्टप्रत्ययेन साध्यः । द्रष्टृयान् ॥
 द्रष्टुं, स्त्री, (लृप्यन्त्येनेति । लृप + अण् + द्यच् । इति निपातनात् साधुः ।) घनेतरदधि । वया दद इति भाषा । इत्यमरः । २ । ६ । ५१ ॥ अस्य रूपान्तराणि । द्रष्टुम् २ द्राष्टुम् ३ चष्टाम् ४ । इति तट्टीकार्या भरतः ॥ (शुक्रम् । इति निरुक्तम् । ५ । १४॥ त्रि, हुतगमनश्रीलः । हुतहननश्रीलः । यथा, ऋग्वेदे । ६ । ६६ । २ ।
 “पवमानः सन्निः प्रप्रतामिव मधुमान् इष्टः परिवारमर्चति ॥”
 द्रम, गतौ । इति काविकल्पद्रुमः । (आ-परं-सकं-सेट् ।) इत्यवर्गद्वितीयादिः । द्रमति । इति दुर्गादायः ॥
 द्रवः, पुं. (इ + “ऋहोरप् ।” ३।३।५७ । इति भावे अप् ।) परीहासः । पलायनम् । इत्यमरः । १ । ७ । ३२ ॥ (यथा, हरिवंशे । २।११ । १० ।
 “ततो देवद्रवकरं पौराणं शक्रसुतमम् ॥”
 रसः । गतिः । इति विश्वः । वेगः । इति शब्द-रत्नावली ॥ (यथा, हरिवंशे । १६३ । ५ ।
 “तत्र शब्दगतिर्भूत्वा मारुतद्रवसम्भवः ॥”
 द्रवत्वरूपो गुणविशेषः । यथा, भाषापरि-च्छेदे । २८ ।
 “गुरुणी हि रसवती द्वयोर्नैमित्तिको द्रवः ॥”
 आर्द्रं, त्रि । यथा, रघुः । ७ । ७ ।
 “प्रसाधिकालम्बितमयपाद-माक्षिप्य काश्चित् द्रवरागमेव ॥”
 द्रवजः, पुं. (द्रवात् जायते इति । जन् + जः ।) गुडः । इति राजनिर्घण्टः । द्रवजातवस्तुमात्रञ्च ॥
 द्रवणं, स्त्री, (इ + भावे ल्युट् ।) गमनम् । (यथा, हरिवंशे । १६६ । ३६ ।
 “ते रुदन्तो द्रवन्तश्च भगवन्तं पितामहन् ।
 रोदनाद्दृश्यात् चैव ततो रुद्रा इति स्मृताः ॥”
 चरञ्चम् । अनुतापः ॥ इयातोर्भावेऽनट् ॥

द्रविण

द्रवलं, स्त्री, (द्रव + ल ।) द्रवस्य भावः । तद्वि-विधम् । यथा,—
 “सांविधिकं द्रवलं स्यात् नैमित्तिकसुदाहृतम् ।
 सांविधिकं सलिले द्वितीयं चितितेजसोः ॥
 परमागौ जले नित्यमन्यतोरनित्यसुच्यते ।
 नैमित्तिकं वद्वियोगात्पानीयदृष्टादिषु ॥
 द्रवलं स्यन्दने हेतुर्नैमित्तं संयहे तु तत् ॥”
 इति भाषापरिच्छेदः ॥
 द्रवत्पत्री, स्त्री, (द्रवत् पत्रं यस्याः । डीप् ।) शिन्धुकीदृशः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 द्रवती, स्त्री, (द्रवतीति । इ + शब् + डीप् ।) नदी । इति शब्दरत्नावली ॥ ऋषिकपर्णी । मृषाकाशी ह्योटा इति भोयनी इति च हिन्दी भाषा । तत्पण्यायः । शम्भरी २ चित्रा ३ न्ययोधी ४ शतश्रुलिका ५ प्रत्यक्षेणी ६ लषा ७ चण्डा ८ पत्रश्रेणी ९ आशुकरिणी १० ऋषिककर्णी ११ प्रतिपर्णाशिवा १२ सहस्र-श्रुली १३ विक्रान्ता १४ । अस्य गुणाः । मधुर-त्वम् । शीतत्वम् । रसवन्धकारित्वम् । च्वरक्रिमि-नाशित्वम् । शूलशमनत्वम् । रसायनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
 द्रवरी, स्त्री, (द्रवो रसो यस्याः ।) लाक्षा । इति राजनिर्घण्टः ॥
 द्रवाधारः, पुं. (द्रवाणां द्रवाणामाधारः ।) पुलुकः । इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥ द्रवद्रवरजापात्रञ्च ॥
 द्रविङ्गी, स्त्री, रागिणीविशेषः । इति हलायुधः ॥
 द्रविणं, स्त्री, (द्रवति गच्छति द्रवते प्राप्यते वेति । इ + “इदक्षिभ्यामिनन् ” उणां । २ । ५० । इति इनन् ।) घनम् । (यथाह कश्चित् ।
 “द्रविणं परिमितममितयथिर्न जगमाज्जुली-कुरुते ।
 श्रीशाश्वजमिव पीनस्तनजघनायाःकुलीनायाः ॥”
 काश्चनम् । बलम् । इत्यमरदेहिनीकरौ । (यथा महाभारते । १ । १०३ । १६ ।
 “एवमुक्त्वा तु पुत्रेण भूरिद्रविणतेजसा ।
 माता सख्यवती भीष्मसुवाच तदनन्तरम् ॥”
 पुं. धरनाम्नो वसोः पुत्रविशेषः । यथा, महा-भारते । १ । ६६ । २१ ।
 “धरस्य पुत्रो द्रविणो हुतहयवहस्तया ॥”
 एषोः पुत्रविशेषञ्च । यथा, भागवते । ४।२२।५४।
 “पुत्रानुत्पादयामास पञ्चाशिष्यात्मसम्मतान् ।
 विजिताश्वं धूमकेशं हर्म्यं च द्रविणं वृकम् ॥”
 कुशदीपस्थितसीमागिरिभेदः । यथा, भाग-वते । ५ । २० । १५ ।
 “तेषां वर्षेषु सीमागिरयो नदश्चाभिजाताः
 सप्तसमेवं वभुश्चतुःश्रद्धः कपिलश्चित्रकूटो देवा-
 नोक ऊर्ध्वरोमा द्रविण इति ॥”
 क्रौञ्चदीपस्य-वर्षपुरुषविशेषः । यथा, भागवते । ५।२०।२२।
 “यासाम्भसः पवित्रममलसुपयुङ्गानाः पुरुषर्षभ-
 द्रविणदेवकर्षंश्चा वर्षपुरुषाः ॥”
 हविणनाशनः, पुं, (नाशयतीति । नाश् + ल्युः ।
 द्रविणानां नाशनः । तत्सेवनेन धनविनाशात्

द्रव्यं

अस्य तषात्वम् ।) शोभाङ्गनदृशः । इति शब्द-रत्नावली ॥
 द्रविणोदाः, [स्] पुं, अयिः । अस्य निरुक्ति-यथा,—
 “द्रविणं बलमित्युक्तं घनञ्च द्रविणं ततः ।
 ददाति तद्गवानेव द्रविणोदास्ततो भव ॥”
 इति वराहपुराणम् ॥
 (धनप्रदे, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १ । १५ । ७ ।
 “द्रविणोदा द्रविणसो यावहृक्षासो अच्यरे ॥”
 “कौटुम्भं देवं द्रविणोदाः धनप्रदम् । यद्वा, धन-
 प्रदोऽयिः सोमं पिबत्विति श्रेषः । तमेतं मन्त्रं
 यास्व एवं निर्वृत्तिः,—द्रविणोदाः कस्मात् घनं
 द्रविणसुच्यते यदेनमिद्रवन्ति बलं वा द्रविणं
 यदेनेनामिद्रवन्ति तस्य दाता द्रविणोदास्तस्यैवा
 भवति द्रविणोदा द्रविणं स इत्यादि सौठ्यं
 यास्कोक्तो निर्वचनप्रपञ्चः तस्मिन्नेव गम्येऽव
 गन्तव्यः । द्रविणोदाः इदक्षिभ्यामिनन् निष्ठा-
 दाद्युदात्तोद्रविणशब्दः तद्दातीति द्रविणोदाः ।
 किप्चेति किप् । पूर्वपदस्य सकारोपजनशब्दादस्यः ।
 बलोत्वे । ऋदुत्तरपदप्रकृतिसवरत्वम् । देवविश्रे-
 षणत्वेनैकवाक्यतापक्षे द्वितीयायाः सुखादेशः ।
 अथवा द्रविणमात्मन इच्छन्ति द्रविणस्यन्ति । सुप
 आत्मनः क्वप् सञ्चप्रातिपदिकेभ्यो लालसायां
 सुग्वक्तव्य इति क्वचि परतः सुगागमः द्रविण-
 स्यतेः सम्पदादित्वाद्भावे किप् । अतो लोपः ।
 कौत्सुम्भं न स्थानिवद्भवतीति तस्य स्थानिवत्त्व-
 प्रतिषेधाद्यलोपः एवंद्रविणस्य शब्दो घनेच्छा-
 वचनः । द्रविणेच्छान्दस्यति यद्येष्टधनप्रदाने-
 नोपजयतीत्यर्थे तस्य उपपद्ये इत्यस्मादन्तर्भावि-
 तण्यर्थात् किप्चेति किप् । एवं द्रविणोदःशब्दः
 सकारान्तो भवति । तथा हाविणोदसाः प्रवादा
 भवन्तीतिनेशक्तो यवहार उपपद्यते अतो-
 द्रविणोदस्यशब्दः भिन्नवाक्यत्वे स्वार्थे प्रथमा ।
 एकवाक्यत्वे तु वाक्येन द्वितीयाधी भवति
 द्रविणस इत्यत्रापि वाक्यभेदपक्षे द्रविणसः सोम-
 स्त्वोत्थर्थे सकारोपजनशब्दादस्यः । आद्युदात्तत्वन्तु
 नियमेन स्थितम् । ऋत्विग्विश्रेषणत्वेनैकवाक्यत्व-
 पक्षे तु ल्यजन्तात् किप् । अतो लोपादिपूर्ववत् ।
 अत्र तु पक्षे क्वचिष्वित्तेनाम्नोदात्तत्वे प्राप्ते
 यत्वायेनाद्युदात्तम् ॥” इति सायनः ॥
 द्रवीकरणं, स्त्री, अद्रवस्य द्रवकरणम् । इति विप्र-
 त्वयेन साध्यम् । गलान इति भाषा ॥
 द्रव्यं, स्त्री, (द्रोश्च । इ + “द्रव्यञ्च भवे ।” ५ ।
 ३ । १०४ । इति यत्प्रत्ययेन निपातनात्
 साधुः ।) वस्तु । (यथा, मनुः । ७ । ६ ।
 “एकमेव दृढत्वमिर्नरं दुरुपसर्पणम् ।
 कुलं दृष्टति रानापिः सपशुद्रव्यसन्ध्यम् ॥”
 तस्य क्रियाविशेषे नवपुराणभेदेन प्रशस्तत्वं
 यथा,—
 “द्रव्यास्थभिनवान्येव प्रशस्तानि क्रियाविधौ ।
 ऋते गुह्यतस्तौद्रव्यात्कृष्णाविदुङ्गतः ॥”
 इति नारायणदासकृतपरिभाषा ॥